

μεων εἰς τὰς ἀντλίας, ἀναμένοντες ἤδη τὸν θάνατον. Ἡ τρικυμία ἦτο τοσοῦτον σφοδρά, ὥστε μετὰ κόπου καὶ δυσκολίας ἠδυνήθησαν νὰ πλησιάσωσιν αἱ λέμβοι τὸ πλοῖον. Πρῶτον μετεβίβασθησαν αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παιδιά· ἔπειτα ἦλθεν ἡ σειρά τῶν ἀνδρῶν· ἀλλ' ὁ κίνδυνος εἶχεν αὐξήσει τόσο, ὥστε ἀπητείτο μεγάλη ταχύτης καὶ βαρεῖα ἐπιφόρτωσις τῶν λέμβων, ἐὰν ἦθελον πάντες νὰ σωθῶσιν.

Ἡ ἔκθεσις ἀφηγείτο ἔπειτα περίπου τὰ ἑξῆς: Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν ἦτο νέος τις, τὸν ὅποιον ἄλλοι μὲν ἐξελάμβανον ἐκ τοῦ ὀνόματός του ὡς Ἴταλόν, ἄλλοι δὲ ἐκ τῆς γλώσσης ὡς Γερμανόν. Ἔμεινε γενναίως μεταξὺ τῶν τελευταίων, οἵτινες ἠδύνατο νὰ ἐλπίσωσι σωτηρίαν. Ὅτε κατέβαινε διὰ τοῦ σχοινίου εἰς τὴν ὑπερπεπληρωμένην ἤδη λέμβον, παρετήρησαν οἱ ναῦται, ὅτι ἔφερον ὑπὸ μάλης μέγα κιβώτιον βιολίου. Εἶπον εἰς αὐτὸν ὅτι ὄφειλε νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ. Ἐπὶ τινὰς στιγμάς ἐφιλονεῖκου ἀμφοτέρωθεν μετὰ ζωηρότητος καὶ τέλος ἀνήγειρε τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν, νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸ βιολίον. Οὕτως ἔμεινε μόνος ἐπὶ τοῦ βυθιζομένου σκάφους. Μέγα κύμα ἀπέσπασε τοῦ πλοίου τὰς λέμβους, αἱ ὁποῖαι δὲν ἠδυνήθησαν πλέον νὰ πλησιάσωσιν. Ἡδὴ ἐβυθίζετο ἡ πρύμνη τοῦ πλοίου ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, τὰ δὲ κύματα ἀνέβαινον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Τότε ἐφάνη ὁ νεανίας ἀνερχόμενος τὴν κλίμακα πρὸς τὴν γέφυραν· ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ ἴστου καὶ ἔθλιψε τὸ βιολίον ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ πλοῖον ἐξηκολούθει βυθιζόμενον. Ὁ δυστυχὴς ἐφάνη τελευταῖον ἐπὶ μίαν στιγμήν ὡς εἰ ἴστατο ἐπὶ στενῆς σανίδος ὑπεράνω τῆς κυματιζομένης θαλάσσης. Ἐπειτα ἐκαλύφθη ὑπὸ τῶν κυμάτων. Ὁ θάνατος τὸν ἤρπασεν ἔχοντα εἰς τὰς ἀγκάλας του τὸ βιολίον, ὑποβέτω δὲ, ὅτι κατὰ τὴν ἐκτίμησίν του ἀπέθανε τοσοῦτον ὠραῖον θάνατον.

Ἡδὴ ἐτελείωσεν ἡ ἱστορία μου. I. M.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΑΝΛΕΪ ΕΝ ΑΦΡΙΚῃ,

Ὁ Ἀμερικανὸς Ἑρρίκος Στάνλεϋ, ὁ διὰ πολλῶν ἐξόδων καὶ μόχθων ἀνευρών τὸν Δόκτορα Λίβιγκστῶνα, παρηγγέλη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἰδιοκτῆτου τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης», ἐφημερίδος ἐχοῦσης παγκόσμιον κυκλοφορίαν, ὅστις κατέβαλε καὶ τὰ ἐξόδα ἀμφοτέρων τῶν ἐκδρομῶν, νὰ ἐπιχειρήσῃ νέαν ἐκδρομὴν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν πηγῶν τοῦ Ποταμοῦ Κόγκο. Τὴν κινδυνώδη ταύτην ἐκδρομὴν ἐπεράτωσεν αἰσίως καὶ πρό τινος ἐπέστρεψεν εἰς Εὐρώπην, ὅπου ἠξιώθη μεγάλων τιμῶν ὑπὸ τοῦ ἐπισημονικοῦ κόσμου.

Ἡ δευτέρα αὕτη ἐπιχείρησις ἄρχεται ἐκ τοῦ μέρους· εἰς δ' εἶχε σταθῆ ὁ Λίβιγκστῶν. Ὁ Στάν-

λεϋ, ὁ τὸ ἔργον συνεχίσας, εἶχεν ἀποπλεύσει ἐξ Ἀγγλίας καλῶς ἐφωδιασμένος, φέρων πολλὰ καὶ τέλεια ὄπλα, ἐν σκάφος μήκους 40 ποδῶν καὶ πλάτους 6, διαλυόμενον καὶ συναρμολόγητον εὐκόλως. Τοῦτο ἀπέδειχθη ἀναγκαιότατον, διότι παρὰ τῷ ποταμῷ, ἐν ᾧφειλε νὰ διαπλεύσῃ καὶ ὅστις εἶναι μακρότερος τοῦ Μισισίπη, εὐρίσκειτο χῶρος ἐξ 80 μιλίων, ὅλως διατεμνόμενος ὑπὸ καταρρακτῶν.

Ὁ τολμηρὸς περιηγητὴς διήνυσεν 7,300 μίλια· ἐκτὸς δὲ τῆς μεγάλης λέμβου, εἶχε κατασκευάσει 26 μονόξυλα, διότι τὸ πλεῖστον τῆς ὁδοῦ ὄφειλον νὰ διανύσωσιν ἐπὶ ποταμῶν. Εἰς ἕνα ἕκαστον σταθμὸν ἐλάμβανε σημειώσεις καὶ ἐποίει διαφόρους παρατηρήσεις. Ὁ κῆρξων ἦτο μέγιστος, διότι ὠδοιπόρου εἰς τὸν ἰσημερινόν, συχνότατοι δὲ οἱ πυρετοί. Ὡς ἐκ τῆς πολλῆς κινήσεως, ἦν ἀπερρόφησεν, ἐλευκάνθη ἡ μέλαινα κόμη του.

Ὁ Στάνλεϋ εἶχεν ἐριοῦχα, πανικά, ὑαλικὰ κτλ. Αἱ τὴν προτομὴν τῆς Α. Χαριτοβοῦτου Μεγαλειότητος τῆς βασιλείσεως Βικτωρίας φέρουσαι χρυσαὶ λίραι στεργίναι δὲν χαίρουσιν ὡς φαίνεται, ἐκεῖ ὑπόληψιν!

Τὰ παθήματα τοῦ ἐφημεριδογράφου περιηγητοῦ εἶναι ἀληθῶς ἀνεκδιήγητα. Ἡμέραν τινα, στερούμενος τροφῶν, ἐξῆλθε νὰ ἐρευνήσῃ παρόχθια τινα μέρη· διηυθύνθη δὲ μετ' ἐν μονόξυλον πρὸς τινα νῆσον, Μπουμπιρίχ καλουμένην, ὡς ἀργότερον ἔμαθεν. Οἱ κάτοικοι ταύτης σωρηδὸν κατήλθον εἰς τὴν ὄχθην καὶ ἐποίησαν σημεία πολλὰ εἰς αὐτόν· τὰς χειρονομίας ἐξέλαβεν ὡς φιλικὰς διαδηλώσεις καὶ ἔπλευσεν εἰς τὴν παραλίαν. Μόλις ὅμως ἀπείχετο ὀλίγα βήματα καὶ οἱ νησιῶται ἔπεσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ἤρπασαν τὸ μονόξυλον καὶ ἔσυραν αὐτὸ εὐθὺς εἰς τὴν ξηρὰν, πρὸς μεγάλην τῶν ἐπιβαινόντων ἐκπληξίν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἀγρίων ἀμέσως ἤρπασεν ἐκ τῆς κόμης τὸν Στάνλεϋ καὶ ἐκράτει αὐτὸν ἀκίνητον· τὰ αὐτὰ ἔπαθον καὶ οἱ ὄπαδοί αὐτοῦ, οἱ δὲ ἄγριοι ἤρχισαν νὰ ὀρχοῦνται, ἐξ οὗ ἐνόησεν ὁ Ἀμερικανὸς περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ἡ ἀταραξία καὶ ἡ ἐτοιμότης τοῦ πνεύματος ἔσωσαν τὸν ἄνδρα· ἀφοῦ ἀπηγόρευσε εἰς τοὺς ἀνθρώπους του νὰ ποιήσωσι χρῆσιν τῶν ὄπλων των, ἀπηλλάγη διὰ γενναίου ἀγῶνος τῶν χειρῶν τοῦ ἀγρίου καὶ ἐδήλωσε τὴν θέλησιν νὰ συνδιαλεχθῆ. Οἱ ἄγριοι σέβονται ὀπωσδήποτε τοὺς τολμηροὺς, ὁ δὲ Στάνλεϋ διὰ διερμηνέως εἶπεν ὅτι ἐπίτηδες ἦλθεν ἐν μέσῳ αὐτῶν νὰ προσφέρῃ ἐπ' ἀνταλλαγῆ ὑφάσματα πρὸς τροφίμα καὶ ὅτι προσεδόκα ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως. Τὸν λόγον του ὑπεστήριξεν ἐκθέσας καὶ διάφορα ὑαλικὰ, οἱ δὲ νησιῶται τῷ ἀπήντησαν ὅτι μέλουσι νὰ συνδιασχεθῶσι καὶ ἀπῆλθον φέροντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὰς κώπας τοῦ μονόξυλου.

Ἐξ κρηθλῶν ὄραι, ὁ δὲ Στάνλεϋ καὶ οἱ ὀ-

παδοί του έταλαντεύοντο μεναξὺ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ πορισθῶσι τρόφιμα καὶ τοῦ φόβου μὴ φονεῦθῶσι, κατετρώχοντο δὲ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπὸ πείνης. Τέλος ὁ Στάνλεϋ ἀπηλπίσθη καὶ εἰς τι σύνθημά του οἱ συμπλωτῆρες ὄθησαν ταχέως εἰς τὴν ποταμὸν τὸ μονόξυλον καὶ ἐπέβησαν αὐτοῦ. Τὸ μονόξυλον, στερούμενον κωπῶν, ἐκινεῖτο διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἐπιβατῶν, —χειρῶν χρησιμευσουσῶν ἀντὶ κωπῶν. Ὁρμησαν τρία ἀκάτια πρὸς καταδίωξιν τῶν φυγάδων, ὁ δὲ Στάνλεϋ ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ ἀκριβὰ τὴν ζωὴν του καὶ πυροβολήσας ἐφόνευσε τρεῖς νησιώτας. Οὗτοι ἤρξαντο ῥίπτοντες βέλη δηλητηριασμένα, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, ἐνῶ τὸ πῦρ τοῦ μονόξυλου εἶχε φονεῦσαι ἑνδεκα Μαύρους καὶ θυθίσει ἐν ἀκάτιον. Οἱ ἄγριοι ὤφειλον ἐπὶ τέλους νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ ὁ Στάνλεϋ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ στρατόπεδόν του σῶος καὶ υγιής.

Τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην εἶχεν ἀναλάβει ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, ἤγαγε δ' αἰσίως εἰς πέρας, καίτοι πολλὰ ἀνυπέβλητα ἀπαντήσας προσκόμματα. Ἀρκεῖ νὰ εἰπῶμεν ὅτι συνῆψε τριάκοντα δύο τακτικὰς μάχας καὶ ὅτι ἐκ τῶν 146 ἀνδρῶν, ἐξ ὧν συνέκειτο ὁ στρατός του, 35 ἀπεβίωσαν κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν καὶ 9 κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. Αἱ στερήσεις, οἱ πῆνοι καὶ οἱ πυρετοὶ εἶχον ἀφανίσει τοὺς δυστυχεῖς.

Ὁ Στάνλεϋ πολλὰς ἔκαμεν ἀνακαλύψεις, αἱ δὲ ἐπιστῆμαι πολλὰ ὀφείλουσιν αὐτῷ.

Ὁ Ἑρρίκος Στάνλεϋ, γράφει ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων», ἐγένετο δεκτὸς ἐσχάτως μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων ἐπανακάμπτων εἰς Εὐρώπην. Ἐκ Μασσαλίας διερχόμενος ὁ ἀκάματος καὶ θαρραλέος περιηγητὴς ἐζήτησε νὰ ἴδῃ διάφορα πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Λιβιγκοστῶνα, ἀνεγνώρισε δὲ ἐν πιστόλιον, ὅπερ ὁ ἴδιος εἶχε δωρήσει τῷ ἐνδόξῳ τούτῳ μάρτυρι τῆς ἐπιστήμης κατὰ τὴν ἐν Ujiji συνέντευξίν των καὶ τὸν πιλίσκον, ὃν ἔφερεν οὗτος τότε μετὰ χρυσῶν σειρητιῶν. Ὁ Στάνλεϋ ἅμα ἀφικόμενος εἰς Παρισίους ἀπῆντησεν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τὴν γεωγραφικὴν ἐταιρίαν ἐν σώματι καὶ πολλὰ ἔξοχα πρόσωπα ἐν τῇ ἐπιστῆμῃ, τὴν ἐπιούσαν δὲ παρέστη ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, εἰς ὃν ἐξέθετο πολλὰς περιπετείας τοῦ κινδυνώδους ἀλλὰ γονίμου ταξιδίου του. Τὸ ἐσπέρας ἐδόθη γεῦμα εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ Λούβρου δαπάναις τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας, περὶ τὸ τέλος δὲ τοῦ γεύματος ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας ἐγερθεὶς εἶπε πολλὰ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς γεωγραφίας, ἐξέφρασε δὲ τὴν χαρὰν του ὅτι τέκνον τοῦ νέου κόσμου καὶ πολίτης τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἔλυσε τελευταῖον τὸ μέγιστον τῶν προβλημάτων τῆς ἀφρικανικῆς γεωγραφίας, ἤτοι τὴν διεύθυνσιν τῆς κοίτης τοῦ

Λουαλάβα ἢ Κόγκκο. Ὅτε δὲ προέπιεν εἰς ἕγειραν τοῦ μεγίστου τῶν περιηγητῶν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐπευφημία παρατεταμέναι ἐκάλυψαν τοὺς λόγους του. Εὐθὺς μετὰ ταῦτα προσήλθεν ὁ κ. Bardoux, ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποταθεὶς δὲ πρὸς τὸν κ. Στάνλεϋ εἶπεν: «Εἴσθε ἀνὴρ, ὅστις διὰ τῆς δραστηριότητος, τοῦ θάρρους καὶ τῆς καρτερίας ἐτιμήσατε τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐπιτρέψατέ μοι ἵνα σφίγγων ὑμῖν τὴν χεῖρα καὶ συγχαίρων εὐλοκρινῶς σᾶς ἀπονεύω ἐνταῦθα, ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλίας, τὰς δάφνας ἀξιωματικῆς τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διακριτικὸν σημεῖον, ὅπερ τὸ ἔθνος δίδωσιν εἰς τὰ μᾶλλον φιλόπονα, ἀφωσιωμένα καὶ ἀφιλοκροδῆ τέκνα του.» Τοῦ ὑπουργοῦ τοὺς λόγους ἡ παμπληθὴς καὶ ἐκλεκτὴ ὀμνήγους ἐχαίρετῆσε διὰ ζωηρῶν χειροκροτημάτων.

Εἰς τὸν κ. Στάνλεϋ ἔτι μείζονες ἐγένοντο τιμαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου αἱ ἐργατικαὶ ὀμνήγους ἐπρότειναν ἵνα ἀπονεμηθῇ τῷ ἀμερικανῶ περιηγητῇ ἡ ὑψίστη παρ' Ἀγγλοῖς καὶ σπανία τιμὴ διὰ τῆς πολιτογραφίσεως αὐτοῦ ὡς πολίτου τοῦ Ἄστεως τοῦ Λονδίνου.

Τὴν ἐπομένην σημείωσιν περὶ τῶν δωρεῶν, τῶν γενομένων πρὸς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ὑπ' ἀνθρωπῶν τοῦ λαοῦ, ὀφείλομεν εἰς τὴν ἀγαθότητα λογίου συνδρομητοῦ ἡμῶν, ὅστις πολλοὺς κόπους κατέβαλε πρὸς τοῦτο, ἀναγκασθεὶς ν' ἀναζητήσῃ ἀπάσαις τὰς λογοδοσίας τῶν κατὰ καιροῦς Πρωτάνων. Σ. τ. Δ.

Συγκινητικαὶ δωρεαὶ πρὸς τὸ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

— Ἐν ἔτει 1845 ὁ Δημήτριος Φάφαλης, ὑπηρετῆς, προσήνεγκε τὸν ἐκ δρ. 28.05 λεπτ.μισθόν του.

— Ἐν ἔτει 1849, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁ μὲν Χ. Δημήτριος Φωτόπουλος δρ. 100, ὁ δὲ Σωτήριος Ταλαντιναῖος δρ. 50.

— Ἐν ἔτει 1853, ἀποβιώσας ὁ λόγιος καὶ πτωχὸς διδάσκαλος Πύρρος ἀφῆκεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὑδρόγειον ὑπερμεγέθη σφαῖραν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου φιλοπονηθεῖσαν. Ἄλλ' ἡ οἰκία, ἐν ἣ ἔκειτο, μὴ ἔχουσα θύραν ἰσομεγέθη πρὸς ἐξαγωγήν, ἔπαθεν ὅτι τὰ δαρδάνεια τείχη, ὡς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ του ἀναφέρει ὁ τότε πρύτανης μακαρίτης Π. Ἀργυρόπουλος, ἔπαθεν εἰσαγομένου ἐν τὸς αὐτῶν τοῦ Δουρεζίου ἵππου.

— Ἐν ἔτει 1854, ὁ ἐκ Τριπόλεως Ἰωάννης Κατριμάζης, στυτοτόμος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκληροδότησεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καὶ διάφορα πράγματα τέχνης.

— Ἐν ἔτει 1856, ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἁγίων Θεοδώρων κατέλιπεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δρ. 200.

— Ἐν τῇ αὐτῇ ἔτει, ὁ ἐκ Μετσόβου τῆς Ἡπείρου, ἐν Ἀθήναις δ' ἀποβιώσας Δημ. Γ. Ὁκαὶ ἀκονιστὴς ξυραφίων, ἐκ τῆς πενιχρᾶς περιουσίας τὴν ὅποιαν εἰς τοὺς συγγενεῖς του ἐκληροδότη